

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11Co/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314212147
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1314212147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Kataríny Štrignerovej, v právnej veci navrhovateľov: X/ B.. R. L., R. A. Z. Č.. XX, R., štátny občan SR, X/ K. L., R. A. Z. Č.. XX, R., štátna občianka SR, proti odporcovi: T. G. E. A., E. E. D. U. Č.. X, R., B.: XXXXXX, zastúpené Mestskou časťou Bratislava Nové Mesto, so sídlom Junácka ulica č. 1, Bratislava, o určenie neplatnosti právneho úkonu, na odvolanie navrhovateľov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.12.2014, č.k. 11C/160/2014-58 a uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11.2.2015, č.k. 11C/160/2014-67, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.12.2014, č.k. 11C/160/2014-58 sa p o t v r d z u j e.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11.2.2015, č.k. 11C/160/2014-67 sa p o t v r d z u j e.

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov v 1/ a 2/ rade, ktorí sa v ňom po pripustení zmeny návrhu domáhali určiť, že články II, III (odst. 1, 2,3 a 5), článok V a VI Zmluvy č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva a zriadení záložného práva medzi účastníkmi konania je absolútne neplatný právny úkon.

Zamietajúci výrok právne odôvodnil § 80 písm. c/ zák. č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „ O.s.p.“), § 39 zák. č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „ Obč. zákonník“), § 5, § 22 zák.č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, keď po vykonaní a zhodnotení dokazovania (obsahom Protokolu o zverení majetku zo dňa 28.2.1992, Zmluvy zo dňa 10.7.1995, Zmluvy o výstavbe bytu zo dňa 30.7.1996, Zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy zo dňa 30.7.1996, Stavebného povolenia zo dňa 15.10.1996, Kolaudačného rozhodnutia zo dňa 14.7.1997, Zmluvy o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.7.1998 a výsluchu navrhovateľov) dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu. V konaní nebolo sporné, že dňa 20. júla 1998 bola medzi účastníkmi konania uzatvorená Zmluva o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bol prevod vlastníctva bytu číslo XX na 6. poschodí bytového domu A. XX,XX,XX, súpisné číslo XXXX, R., nachádzajúceho sa vo vchode A. O. Č. XX, súpisné číslo XXXX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku.

Súd prvého stupňa vysporiadavajúc sa s podstatnou námietkou odporcu nedostatku jeho pasívnej legitímácie v spore v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade domáhajúci sa

neplatnosti zmluvy správne ako účastníkov konania o určenie jej neplatnosti označili práve účastníkov zmluvy; námietku odporcu nemal preto za dôvodnú. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľov na podanom určovacom návrhu (§ 80 písm. c/ O.s.p.) dospel k záveru, že keďže sa navrhovatelia domáhali určenia absolútnej neplatnosti zmluvy, resp. jej častí, majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Za neopodstatnenú posúdil i odporcom vznesenú námietku premĺčania, pretože navrhovatelia žiadali v podanom návrhu o určenie absolútnej neplatnosti danej zmluvy, ktorej dôvodom má byť obchádzanie zákona, konkrétne obchádzanie ustanovenia § 22 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“). Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že ust. § 22 zákona upravuje náležitosti zmluvy o výstavbe domu. Náležitosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu upravuje ustanovenie § 5 tohto zákona. V prejednávanom prípade posudzuje platnosť zmluvy o prevode vlastníctva bytu, nie zmluvy o výstavbe domu. Zmluvu o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva č. XXXXXXXXXX zo dňa 20. júla 1998 mal za platný právny úkon, keďže v konaní nebolo preukázané, že by zmluva svojím obsahom alebo účelom odporovala zákonu alebo zákon obchádzala, či priečila sa dobrým mravom. Súd prvého stupňa uviedol, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by dovoľovali vyvodiť záver, že zmluva je absolútne neplatný právny úkon, a to ani v kontexte ďalších uzatvorených zmlúv, ktoré navrhovatelia v 1/ a 2/ rade v konaní predkladali.

K navrhovateľmi prezentovanému názoru, že zmluva musí obsahovať presné vymedzenie spoločných zariadení a spoločných častí, ktoré budú konkrétne oni užívať (zmluva obsahuje spoločné zariadenia a to prípojky tepla a teplej vody, ktoré nemôžu užívať, ani nádvoria, za ktoré však musia platiť, neužívajú ani pivnicu) napokon uviedol, že žiadne ustanovenie zákona neurčuje také podstatné náležitosti zmluvy, aké navrhovatelia v konaní uvádzali. Vymedzenie spoločných zariadení a spoločných častí domu, ktoré by užívali výlučne navrhovatelia, by muselo byť predmetom dohody všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Absencia takéhoto ustanovenia v zmluve o prevode vlastníctva bytu však nie je dôvodom jej neplatnosti. Súd prvého stupňa napokon uviedol, že žiadne ustanovenie zmluvy nie je v rozpore so zákonom, ani zákon neobchádza a obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon pre jej platnosť vyžaduje.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím k tomu, že plne úspešný odporca si v konaní náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia v 1/ a 2/ rade žiadajúc, aby ho odvolací súd pre neobjektívnosť zrušil a vrátil ho prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Odvolatelia poukázali na to, že súd prvého stupňa sa nedostatočne oboznámil s obsahom v konaní predložených listinných dokladov z ktorých nedospel k záveru, že sa jedná o podkrovný - nadstavbový byt. Z obsahu doložených listinných dokladov odporca vedel, že nadstavbový byt už zo spôsobu vykurovania plynovým kotlom nebude závislý na vykurovaní teplom a na TÚV dodávaného z Bratislavskej teplárne, a.s. z čoho vyplýva, že vlastník nadstavbového bytu nebude užívať spoločné zariadenia (ďalej „SZ“) ako vlastníci bytov pod nadstavbou domu. Odporca v Zmluve č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva v čl. II nevymedzil polohu a popis bytu podľa § 5 ods.1, písm. a/ zák. č. 182/1993 Z.z. tak, že sa jedná o nadstavbový byt s príslušenstvom vecí neurčených na to, aby sa s hlavnou vecou užívali. Odporca v uvedenej zmluve ďalej neurčil v zmysle § 5 ods.1 písm. c/ zákona, § 43 Obč. zákonníka popis spoločných častí domu, SZ a príslušenstva, prípadne mal určiť, ktoré časti domu sú spoločné len niektorým vlastníkom bytov a niektorým vlastníkom nebytových priestorov v dome, najmä článkom III zmluvy. Absencia uvedených zákonných ustanovení v zmluve o prevode vlastníctva je dôvodom spôsobujúcim jej absolútnu neplatnosť. Odvolatelia uviedli, že aj keď žiadne ustanovenie zákona neurčuje také podstatné náležitosti zmluvy aké uvádzali v konaní, ich prípustnosť je vecou záujmu účastníkov právneho úkonu, na akom obsahu zmluvy sa dohodnú a aké podstatné náležitosti zakotvia v zmluve, aby správca rozlišoval byt nadstavby v užívaní SZ a NP domu pred užívaním SZ a NP vlastníckymi bytov pod nadstavbou domu.

Odporca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne a právne správne potvrdiť. V danom konaní sa navrhovatelia návrhom zo dňa 26.5.2014 domáhali určenia absolútnej neplatnosti právneho úkonu, Zmluvy o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva č. XX XXXXX XX zo dňa 20.9.1998. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 16.12.2014 pristúpili k zmene návrhu s tým, že žiadali určiť, že čl. II, III, V a čl. VI uvedenej zmluvy je

absolútne neplatný právny úkon. Absolútnu neplatnosť zmluvy odôvodňovali ust. § 22 zák.č. 182/1993 Z.z. upravujúcim náležitosti zmluvy o výstavbe domu. Náležitosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu sú predmetom úpravy § 5 zák. č. 182/1993 Z.z., v súlade s ktorým je predmetná zmluva o prevode vlastníctva bytu uzavretá. Odporca mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že zmluva o prevode vlastníctva bytu by svojim obsahom alebo účelom odporovala zákonu alebo zákon obchádzala alebo sa pričila dobrým mravom.

Navrhovateľ v 1/ rade v následnom písomnom podaní označil vyjadrenie sa odporcu k odvolaniu za zavádzajúce. Poukázal na to, že zmluva o prevode vlastníctva musí obsahovať náležitosti podľa § 5 zák. č. 182/1993 Z.z. .Pokiaľ im tieto náležitosti prevádzateľ neumožnil zapracovať do zmluvy pri vzniku právneho úkonu, úpravu tohto právneho vzťahu pre neplatnosť prvostupňový súd v tomto konaní úmyselne neumožnil.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov v 1/ a 2/ rade nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, právny úkon musí sa urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, platný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priči záujmom spoločnosti.

Podľa § 5 ods.1 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení platnom v čase jej uzavretia zmluva o prevode vlastníctva bytu a zmluva o prevode vlastníctva nebytového priestoru v dome musí byť písomná a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: a) popis bytu alebo nebytového priestoru v dome a príslušenstva bytu, vymedzenie polohy bytu alebo nebytového priestoru v dome označením čísla bytu, čísla vchodu a opisom nebytového priestoru, určenie rozsahu podlahovej plochy a vybavenia bytu a nebytového priestoru v dome, b) vymedzenie veľkosti spoluvlastníckeho podielu vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome na spoločných častiach domu, spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, na pozemku zastavanom domom a na príľahlom pozemku, pričom veľkosť spoluvlastníckeho podielu je určená podielom podlahovej plochy bytu alebo nebytového priestoru k úhrnu podlahových plôch všetkých bytov a nebytových priestorov v dome, ak sa pri príľahlom pozemku nepostupuje podľa písmena e), c) určenie a popis spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a príľahlého pozemku a prípadné určenie, ktoré časti domu, príslušenstva a príľahlého pozemku užívajú len niektorí vlastníci bytov a niektorí vlastníci nebytových priestorov, d) úpravu práv k pozemku zastavanému domom a k príľahlému pozemku, e) vymedzenie veľkosti spoluvlastníckeho podielu na príľahlom pozemku dohodou nadobúdateľa bytu alebo nebytového priestoru s vlastníkom domu, f) zistenie technického stavu bytu a nebytového priestoru podľa znaleckého posudku s uvedením opráv, ktoré treba nevyhnutne vykonať v najbližších dvanástich mesiacoch, ak o to nadobúdateľ bytu alebo nebytového priestoru požiada, g) vyhlásenie nadobúdateľa bytu alebo nebytového priestoru v dome o pristúpení k zmluve o spoločenstve vlastníkov alebo k zmluve o výkone správy, h) úpravu práv k účelovým objektom civilnej ochrany obyvateľstva, ak sú také objekty v dome, po predchádzajúcom súhlase príslušných orgánov.

Podľa § 22 ods.1 citovaného predpisu zmluva o výstavbe obsahuje najmä a) určenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s vymedzením polohy a uvedením rozsahu podlahovej plochy bytu a nebytového priestoru v dome, b) vymedzenie a výpočet spoločných častí domu, spoločných zariadení

domu a príslušenstva a prípadne určenie, ktoré spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu budú užívať len niektorí vlastníci, c) vymedzenie spoluvlastníckeho podielu vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome na spoločných častiach domu a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a na pozemku, pričom veľkosť spoluvlastníckeho podielu je daná podielom podlahovej plochy bytu alebo nebytového priestoru k úhrnu podlahových plôch všetkých bytov a nebytových priestorov v dome, d) úpravu práv k pozemku určenému na stavbu domu, identifikáciu pozemku a jeho výmeru, e) určenie osoby oprávnenej zastupovať vlastníkov, f) spôsob financovania stavebných nákladov, podiely a splatnosť príspevkov, prípadne rozsah ocenenia vlastnej práce stavebníkov.

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom navrhovateľov v 1/ a 2/ rade považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal len v rozsahu odvolacích dôvodov navrhovateľov obsiahnutých v podanom odvolaní. Uvedené znamená, že sa nezaoberal správnosťou úvah ku ktorým dospel súdu prvého stupňa o preukázanú naliehavosť právneho záujmu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade na požadovanom určení, o existencii vecnej pasívnej legitímácie odporcu v konaní a ani o tom, že nárok uplatnený navrhovateľmi v návrhu nie je možné posúdiť ako premlčaný.

Predmetom daného konania je po procesných úkonoch navrhovateľov v 1/ a 2/ rade majúcich v konaní postavenie spoločných a nerozdielných účastníkov na strane navrhovateľa (§ 91 ods.2 O.s.p.) realizovaných so súhlasom súdu (§ 95 O.s.p.) ich návrh na určenie, že články II, III (odst. 1, 2, 3 a 5), článok V a VI Zmluvy č. 050481998 o prevode vlastníctva a zriadení záložného práva medzi účastníkmi konania je absolútne neplatný právny úkon. Návrh odôvodnili tým, že dňa 15.10.1996 bolo vydané stavebné povolenie na stavbu podkrovných bytov na A. Z. Č..XX, XX K. XX H. R. pred vydaním ktorého vtedajší správca bytového fondu uzavrel Zmluvu o prenájme spoločných priestorov v podkroví obytného domu za účelom vybudovania bytových jednotiek financovaných z prostriedkov budúcich vlastníkov bytov. Po vybudovaní podkrovných bytov bolo vydané kolaudačné rozhodnutie dňa 14.7.1997, po roku sa uskutočnil prevod vlastníctva bytov a bolo zriadené záložné právo zmluvou číslo XXXXXXXXXX, nadobúdateľom - navrhovateľom. Súčasťou zmluvy bol aj prevod vlastníctva k spoločným zariadeniam domu. Ďalej uviedli, že návrhom žiadajú vymedziť polohu bytu s uvedením rozsahu podlahovej plochy bytu a nebytového priestoru k bytu v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z, výpočet spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov domu, príslušenstva a žiadajú určenie, ktoré spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu alebo pozemok budú oni užívať. Ďalej uvádzali, že neužívajú práčovňu, sušiareň, nefunkčnú kotoľňu a strojovňu, teplotnosné prípojky pre teplo a teplú úžitkovú vodu. Absolútnu neplatnosť uvedených častí zmluvy odôvodňovali obchádzaním ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. v platnom znení.

K navrhovateľmi uplatnenému odvolaciemu dôvodu vyplývajúcejmu z obsahu odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov

nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O.s.p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorého právnymi a skutkovými závermi sa odvolací súd plne stotožňuje (§ 219 ods.2 O.s.p.) dodáva nasledovné.

Neplatné sú tie právne úkony, ktorým chýba niektorá náležitosť, ktorú zákon vyžaduje pod sankciou neplatnosti. Právna veda rozlišuje absolútne neplatné a relatívne neplatné právne úkony. V občianskom práve platí zásada, že neplatné právne úkony sú neplatné absolútne, pokiaľ zákon vyslovene neustanovuje ich relatívnu neplatnosť. Absolútna neplatnosť právneho úkonu je jedným z právnych následkov vadnosti právnych úkonov. Vyplýva priamo zo zákona (ex lege) a pôsobí voči každému, takže každý má právo sa jej dovolať. Absolútna neplatnosť právneho úkonu je vyjadrením verejného záujmu chráneného štátom a jeho právnym poriadkom. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd alebo aj iný štátny orgán aj bez návrhu, teda z úradnej povinnosti (ex officio). Absolútna neplatnosť sa nemôže napraviť dodatočným schválením (ratihabíciou) a nemôže byť ani konvalidovaná dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. Absolútne neplatný právny úkon je neplatný od začiatku, teda od momentu svojho vzniku a trvá aj po dodatočnom odpadnutí dôvodu neplatnosti. Nepremičuje sa a bez akéhokoľvek časového obmedzenia sa jej môže dovolávať každý, dokonca aj ten, kto ju sám spôsobil, pretože každý jedinec je subjektom pôsobenia neplatnosti erga omnes.

Navrhovatelia návrhom napadnuté čl. II, III (odst. 1, 2, 3 a 5), V a VI Zmluvy č. 050481998 o prevode vlastníctva a zriadení záložného práva medzi účastníkmi považovali za absolútne neplatný úkon z dôvodu obchádzania ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. v platnom znení. Zo skutkového stavu vyplývajúceho z obsahu spisu je však nepochybné, že Zmluva č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva a zriadení záložného práva zo dňa 20.7.1998 na základe ktorej nadobudli navrhovatelia v 1/ a 2/ rade vlastníctvo k bytu číslo 32 na 6. poschodí bytového domu A. XX,XX,XX, súpisné číslo XXXX, R., nachádzajúceho sa vo vchode A.B. O. Č. XX, súpisné číslo XXXX a k spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a k spoluvlastníckemu podielu na pozemku, bola medzi účastníkmi uzatvorená podľa § 5 a nasl. zák. č. 182/1993 Z.z. v platnom znení. Navrhovatelia v 1/ a 2/ rade nenadobudli vlastníctvo k hore označenej nehnuteľnosti zmluvou o výstavbe domu, vstavbe alebo nadstavbe (§ 4 ods. 1 písm. b/ cit. zákona), v prípade ktorej je pri jej uzatváraní sa nutné dôsledne riadiť ust. § 22 citovaného zákona (ktorého obchádzanie navrhovatelia považovali za dôvod absolútnej neplatnosti čl. II, III odst. 1, 2, 3 a 5, čl. V, VI zmluvy).

Je treba sa stotožniť i s prijatým záverom o tom, že v konaní, v ktorom súd prvého stupňa vykonal všetky účastníkmi navrhnuté dôkazy a v ktorom vykonanie ďalších dôkazov účastníci súdu nenavrhlí, nebolo preukázané, že Zmluva č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva a zriadení záložného práva zo dňa 20.7.1998 by svojim obsahom alebo účelom odporovala zákonu alebo zákon obchádzala, alebo sa priesčila dobrým mravom, a to ani pri zohľadnení listinných dôkazov, ktoré navrhovatelia v konaní predkladali (t.j. vrátane Protokolu o zverení majetku zo dňa 28.2.1992, Zmluvy zo dňa 10.7.1995, Zmluvy o výstavbe bytu zo dňa 30.7.1996, Zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy zo dňa 30.7.1996, Stavebného povolenia zo dňa 15.10.1996 a Kolaudačného rozhodnutia zo dňa 14.7.1997).

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, vrátane správneho výroku o trovách konania) podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 11.2.2015, č.k. 1 C/160/2014-67 uložil navrhovateľom v 1/ a 2/ rade, aby podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení v lehote 10 dní spoločne a nerozdielne zaplatili súdny poplatok vo výške XX,XX euro za podané odvolanie.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ v 1/ rade namietajúc, že odvolací poplatok má obvykle výšku XX,XX euro, ktorý sú ochotní zaplatiť. Odvolatelia poukázali na nesprávny procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý im neposkytol možnosť opraviť omyl návrhu počas konania

o absolútnu neplatnosť zmluvy č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva, a to späťvzatím ustanovenia § 22 zákona a nahradenie ho ustanovením § 5 ods.1 písm. b/,c/ zákona č. 182/1993 Z.z..

Odvolací súd preskúmal a prejednal vec podľa ust. § 212 ods.1 a § 214 ods.2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, keďže odvolanie smerovalo proti uzneseniu a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa v / rade nie je dôvodné.

Podľa ust. § 2 ods.4 vety prvej zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

Podľa ust. § 5 ods.1 písm. a/ zákona poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa ust. § 7 ods.9 zákona v odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní.

Podľa Položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zák. č. 71/1992 Zb. ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi, je súdny poplatok 99,50 euro.

Podľa Poznámky 1 k položke 1 cit. Sadzobníka z návrhu na začatie konania o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, a z návrhu na vypratanie nehnuteľnosti, bytu a nebytových priestorov alebo na vydanie veci, sa poplatok vyberie podľa písm. b/ tejto položky.

Podľa Poznámky 3 k položke 1 cit. Sadzobníka sa poplatky podľa rovnakej sadzby platia i v odvolacom konaní vo veci samej. Súdny poplatok sa platí aj za odvolanie proti rozhodnutiu súdu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sú, pokiaľ ide o nimi podané odvolanie poplatníkmi, keď ich odvolanie smerovalo voči rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.12.2014, č.k. 11C/160/2014-58, ktorým bol zamietnutý ich určovací návrh. Výšku súdneho poplatku za odvolanie prvostupňový súd správne určil podľa pol.č.1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov v sume XX,XX euro.

Na základe uvedeného, odvolací súd označené uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 O. s. p. ako vecne a právne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.